

Artikel 17 fastslår, at Kommissionen bistås af et udvalg, jf. artikel 8 i forordning om udførsel af kulturgoder. Udvalget består af repræsentanter fra medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

Artikel 18 vedrører den frist, inden for hvilken medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet.

Artikel 19 fastslår, at direktivet er rettet til medlemsstaterne.

Til § 2

Efter direktivets artikel 3 skal hver medlemsstat udpege en eller flere centrale myndigheder, som skal udføre de i direktivet omhandlede opgaver.

Lovforslaget indebærer, at Kulturværdiudvalget, der er nedsat i henhold til lov nr. 332 af 4. juni 1986 om sikring af kulturværdier i Danmark, udpeges som den centrale myndighed i Danmark. Kulturværdiudvalgets medlemmer er lederne af Statens Museum for Kunst, Nationalmuseet, Rigsarkivet, Det Kongelige Bibliotek og formanden for Statens Museumsnævn.

Udvalget må på grund af sin kompetence og sammensætning anses for velegnet til at varetage de opgaver, der er henlagt til den centrale myndighed.

Efter direktivets artikel 4 skal medlemsstaternes centrale myndigheder samarbejde og etablere et samråd mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder skal bl. a. efter anmodning fra den ansøgende medlemsstat eftersøge et bestemt kulturgode, som er fjernet fra en medlemsstats område på ulovlig vis, og søge at fastslå besidderens og/ eller indehaverens identitet.

Det bemærkes i denne forbindelse, at den kompetente myndighed kan være politiet, hvis der i sagen er tale om kriminelle forhold.

Den kompetente myndighed skal endvidere ved hjælp af midlertidige foranstaltninger søge at undgå, at et bestemt kulturgode unddrages tilbageleveringsproceduren.

Det bemærkes i denne forbindelse, at Kulturværdiudvalget i givet fald på anmodning fra den ansøgende medlemsstat vil kunne fremsætte begæring over for fogedretten om nedlæggelse af forbud i medfør af retsplejelovens kap. 57. Ved et sådant forbud vil det f.eks. efter omstændighederne kunne bestemmes, at besidderen eller ejeren af den omstridte genstand ikke må udføre genstanden af landet, eller at genstanden ikke må opbevares under uforsvarlige forhold.

Til § 3

Efter direktivets artikel 14 har medlemsstaten mulighed for at udvide sin tilbageleveringsforpligtelse til at omfatte andre kategorier af kulturgoder end dem, der er omhandlet i bilaget, samt mulighed for at anvende den i direktivet omhandlede ordning på ansøgning om tilbagelevering af kulturgoder, som er fjernet fra andre medlemsstaters område på ulovlig vis inden den 1. januar 1993.

Direktivet etablerer en særlig gensidig bistand mellem medlemsstaterne, der indebærer en nyordning på et område, hvor der ikke tidligere har været internationale forpligtelser. Under hensyn hertil må det anses for mest hensigtsmæssigt udtrykkeligt at begrænse forpligtelsen til kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område efter den 1. januar 1993 eller senere samt fastlægge ordningens anvendelsesområde til de kategorier af kulturgoder, der udtrykkeligt er omfattet af direktivet og dets bilag.

Til § 4

I henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3911/92 af 9. december 1992 om udførsel af kulturgoder kan udførsel af bestemte kulturgoder, jf. bilag til forordningen, til lande uden for Fællesskabets toldområde kun finde sted mod forelæggelse af en udførselstilladelse. Udførselstilladelsen skal udstedes af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor det pågældende kulturgode befandt sig lovligt og definitivt den 1. januar 1993 eller derefter.

Kulturministeriet har udpeget Kulturværdiudvalget, jf. ovenfor, til at behandle de tilladelsessager, som følger af forordningen.

Ifølge forordningens artikel 9 skal hver medlemsstat fastsætte de sanktioner, der skal bringes i anvendelse ved overtrædelse af forordningens bestemmelser. Sanktionerne skal være tilstrækkelig strenge til at tilskynde til overholdelse af forordningen.

Lovforslaget indebærer i denne forbindelse hjemmel til fastsættelse af bødestraf ved overtrædelse af forordningen.

Til § 5

Ifølge direktivets artikel 18 skal medlemsstaterne sætte nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet inden 9 måneder efter dets vedtagelse. Visse lande har dog fået en frist på 12 måneder.

Direktivet blev vedtaget den 15. marts 1993.